

A Fővárosi Ítéltábla dr. Székely Marianna ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd (fél címe 1) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. november 19. napján meghozott, 33.P.24.782/2014/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... című hetilapban a következő lapszámban a sérelmezett cikkel azonos rovatban, azonos helyen és betűméretben 15 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: Az általunk szerkesztett ... című hetilap ... napján megjelent lapszámban „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy az felperes neve hektáronként legfeljebb 700.000 forintot fizet a tulajdonosoknak. Ezzel szemben a valóság az, hogy az felperes neve a földtulajdonosoktól nem vásárol fel földeket.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Felhívta a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 18.000 forint kereseti illetéket.

Felhívta az alperest kiadó ... -t, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 18.000 forint kereseti illetéket.

Megállapította továbbá, hogy az ezt meghaladó költségeiket a felek maguk kötelesek viselni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az Alaptörvény IX. cikk. (1)-(3) bekezdéseit, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1)-(3) bekezdéseit, 10. §-át, 12. § (1), (2) bekezdéseit, a PK 12., 13., 14., 15. számú állásfoglalásokat, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB és 36/1994. (VI. 24.) AB határozatait.

Azon közléssel kapcsolatosan, mely szerint az felperes neve maga alá gyűrte a ... Zrt.-t, azt állapította meg, hogy a közlés tényekből levont következtetés. A

szerző a rendelkezésre álló azon tényekből vont le következtetést, hogy a pályázaton három induló volt, és mindegyik megvásárolta a pályázati felhívást. Két cég azonban bejelentette, hogy a pályázaton nem kívánnak indulni. Lényegtelen pontatlanságnak minősítette azt, hogy a pályázaton a másik két induló nem vett részt, mivel a lényegi közlés az volt, hogy a három cég közül a felperesi társaság nyerte el a pályázatot. A „maga alá gyűrte” és a „pályázaton mérkőzött meg egymással” kitételek következtetések, melyeknek helyességére vagy helytelenségére hivatkozással sajtó-helyreigazítás nem rendelhető el.

Azzal a közléssel kapcsolatban, mely szerint a ... igyekezett biztosra menni, és a leánycégével is megvette a pályázati űrlapot, azt állapította meg, hogy a felperes keresetösségi joggal nem rendelkezik, mivel ez a felperesre vonatkozó közlést nem tartalmaz, valótlanságot pedig nem közölt.

Nem rendelt el helyreigazítást azzal a közléssel kapcsolatban, hogy a felperesi társaság 70 hektár szántóföld vételi jogát kapta meg az önkormányzattól. Az alperes a közléssel kapcsolatban okirati bizonyítékot nyújtott be, és a beruházási együttműködési megállapodás, valamint a vételi jogot alapító előszerződés igazolták az írásban foglaltakat.

A felperes pályázati győzelmének a helyi érdekkel való indokolását véleményként értékelte, illetőleg a szerző tényekből levont következtetésének minősítette, melynek során valótlán tényközlés nem történt. Annak megítélése, hogy a felperes mennyiben tekinthető győztesnek, olyan következtetés, mely helyreigazításra nem ad alapot.

A felperes hektáronként legfeljebb 700.000 forintért való földfelvásárlásával kapcsolatban az alperes által csatolt beruházási együttműködési megállapodás vételi jogra vonatkozó rendelkezéseit vizsgálta. A szerződés 5.4.1. pont és 5.6. pontjában foglaltakból azt állapította meg, hogy a felperesi társaság részéről felvásárlás nem folyik, hanem kisajátítási eljárást fognak lefolytatni. Az önkormányzat, mint kisajátítást kérő lesz köteles megfizetni a tulajdonosok felé a kormányhivatal által felkért szakértő által megállapított vételárat. Ennek alapján arra következtetett, hogy az alperesi írás valótlán tényállítást közölt, a felperes keresetét ebben a részben megalapozottnak ítélte.

Azzal a közléssel kapcsolatban, hogy egy helyi szórólap tanúsága szerint a polgármester és támogatói önhatalmúlag hármasan döntöttek a felperesi társaság pályázati győzelméről, úgy foglalt állást, hogy e vonatkozásban a felperesnek keresetösségi nincsen. A közlemény ezen része azokkal kapcsolatos, akiket a szórólap név szerint megnevez, ezért a felperes keresetét e tekintetben megalapozatlanként elutasította.

A fénykép, illetőleg a térkép tekintetében szintén úgy foglalt állást, hogy a felperesnek ezekkel összefüggésben nincs keresetösségi joga.

Kitért arra is, hogy a felperes által kért módon, általánosságban a cikk tartalmára hivatkozással nincs helye közlemény közzétételének.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a keresetnek teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását indítványozta.

A ... Zrt. felperes általi maga alá gyűrése közlés tekintetében, arra hivatkozott, hogy a cikk szerint a társaság azért győzhetett, mert helyi érdekeltségű, nem pedig azért, mert bárki megmérkőzött vele. Ilyen megmérés nem történt, mivel a ... Zrt. érdemben nem vett részt a pályázaton, ezért ez egyértelműen valótlan közlés.

Abban a vonatkozásban, miszerint a ... igyekezett biztosra menni, kifejtette, hogy ezt a részt szerepeltette ugyan a keresetében, de csak a sérelmezett részek érthető összekötése érdekében, ezt azonban valótlan állításként nem jelölte meg, ezért e tekintetben az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a keresetén.

A 70 hektár szántóföld vételi jogának megszerzése tekintetében előadta, hogy ezzel összefüggésben a keresetében nem emelt kifogást.

Az elsőfokú bíróság a felperes győzelmével és a helyi érdekeltségbe sorolásával kapcsolatban tévesen foglalt állást, ezt véleménynek minősítve, mivel ez egyértelmű tényállítás. Az alperes a cikkben végig kijelentő módon fogalmaz, a véleménynyilvánítás formai eszközeit egyáltalában nem alkalmazza, és azt sem sugallja, hogy a leírtak más személyek véleményét tükröznék.

A szórólapon közzétettekkel kapcsolatos közlés tekintetében előadta, miszerint ez azért sérelmes a számára, mert az írás arra utal, hogy a felperes a pályázaton nem jogszerűen és tisztán nyert, hanem önhatalmú döntés született. Ez pedig a megítélését hátrányosan érinti. Kifogásolta a szórólap ismertetett tartalmát is, mellyel szemben a valóságot a képviselő-testületi határozat kivonatával, vagyis közokirattal bizonyította. Bizonyítást nyert a per során, hogy ... a bizottsági helyéről még a pályázat kiírása előtt mondott le, ezért a cikk azon állítása is valótlan, hogy ... a szórólapok hatására mondott volna le a bizottsági posztjáról.

A fényképek és térképek által keltett hamis látszat tekintetében fenntartotta azon álláspontját, hogy ezekkel kapcsolatban is keresetőségi joggal rendelkezik. A közlés egyértelműen kihatással van a felperesi társaság megítélésére, mivel az átlagolvasóban az a képzet alakul ki, hogy a felperes győzelme a helyi érdekeltségnek köszönhető. A cikk egészének vizsgálata alapján negatív képzet alakul ki az átlagolvasóban, melyet a fotó és a térkép valótlan közlései felerősítenek.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla csak a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével egyetértett, ezért ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes fellebbezésében másodlagosan indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, ugyanakkor ennek pontos indokát nem adta. A felperes két, az elsőfokú bíróság által vizsgált és értékelt közlés tekintetében is úgy nyilatkozott, hogy azt nem tette a keresete tárgyává. A kereseten való túlterjeszkedés (Pp. 215. §) nem eredményezi a határozat Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését, mivel azt a bírói gyakorlat nem tekinti olyan lényeges eljárásjogi szabálysértésnek, melynek eredményeként szükséges lenne a tárgyalás akár részbeni megismétlése is.

A felperes a valóság körében közzétenni kívánt nyilatkozatrészben a két érintett szövegre (két további társaság is megvette a pályázati anyagot; 70 ha vételi joga) nem utalt, ezért az elsőfokú bíróság azokkal kapcsolatosan szükségtelenül foglalt állást, ezért az ezzel kapcsolatos indokolást a másodfokú bíróság mellőzni rendelte.

A jogvita elbírálására irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan

helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

Osztotta a másodfokú bíróság azt az elsőfokú bírósági álláspontot, mely szerint a szórólap tartalmával kapcsolatos közlés tekintetében a felperest igényérvényesítési jogosultság az alperessel szemben nem illeti. Ezen nyilatkozatrész felperesi társaságra vonatkozó nyilatkozatot egyáltalában nem tartalmaz, az írás ezen része egy helyben terjesztett dokumentum tartalmáról adott információt, ami azt tartalmazta, hogy kik és milyen módon döntöttek a felperes pályázati győzelméről. Ennek a közlésnek passzív alanya a társaság, az érintett nyilatkozatot saját személyében nem kifogásolhatta.

A pályázaton való részvétellel kapcsolatos közlés szempontjából annak van kiemelt jelentősége a cikkben foglaltak szerint, hogy maga a felperesi társaság nyerte meg a pályázatot. A megmérkőzés kifejezésnek olyan szempontból lehet jelentőséget tulajdonítani, hogy a két másik társaság is érdeklődött a pályázat iránt, hiszen a pályázati anyagot mindketten megvásárolták. A felperes szempontjából azonban nincs értékelhető jelentősége annak, hogy utóbb e két társaság nem indult el a pályázaton. Helyesen minősítette az elsőfokú bíróság tényekből levont következtetésnek azt, hogy a felperesi társaság maga alá gyűrte a ... Zrt.-t.

Megfelelően minősítette továbbá az elsőfokú bíróság azt a sérelmezett közlést is, mely szerint a felperesi társaság győzelme annak tudható be, hogy tulajdonosa révén helyi érdekeltiségnek minősül. Ennek a közlésnek valótlan tartalmat nem lehet tulajdonítani. A véleménynyilvánítás nem kizárólag a bevett nyelvtani formák szerint lehetséges, hanem az a 36/1994. (VI. 24.) AB határozat szerint, tényállítást tartalmazó nyelvtani fordulatokkal is. A tényállítás és véleménynyilvánítás közötti különbségtételt a gyakorlat a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával végzi el, mely alapján azok a közlések tekinthetők tényállításnak, amelyekkel kapcsolatosan a bizonyítás (igazolás, cáfolat) lehetséges. A pályázati győzelem indokai között a helyi érdekeltiségbe való tartozás kiemelése objektív módon nem igazolható, és nem is cáfolható, ezért nem tényállítás. A pályázati győzelem tényét a döntést tartalmazó határozat igazolja, az eredményesség indokait azonban az ebben foglaltaknál szélesebb körben is lehetséges tárgyalni.

Az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott a fényképek és térképek közlésével kapcsolatos kereset elutasításával összefüggésben is, mivel az hamis látszatot a felperesi gazdasági társasággal összefüggésben nem teremtett. Egy ... környékét bemutató látkép, illetőleg a terülről ismereteket közvetítő grafika objektíve alkalmatlan arra, hogy a felperes személyével bármifajta valótlan tényközlést, vagy hamis látszatot keltsen.

A felperesi fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes köteles viselni az alperes perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A perköltség az alperesi jogi képviselőt, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2015. június 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő